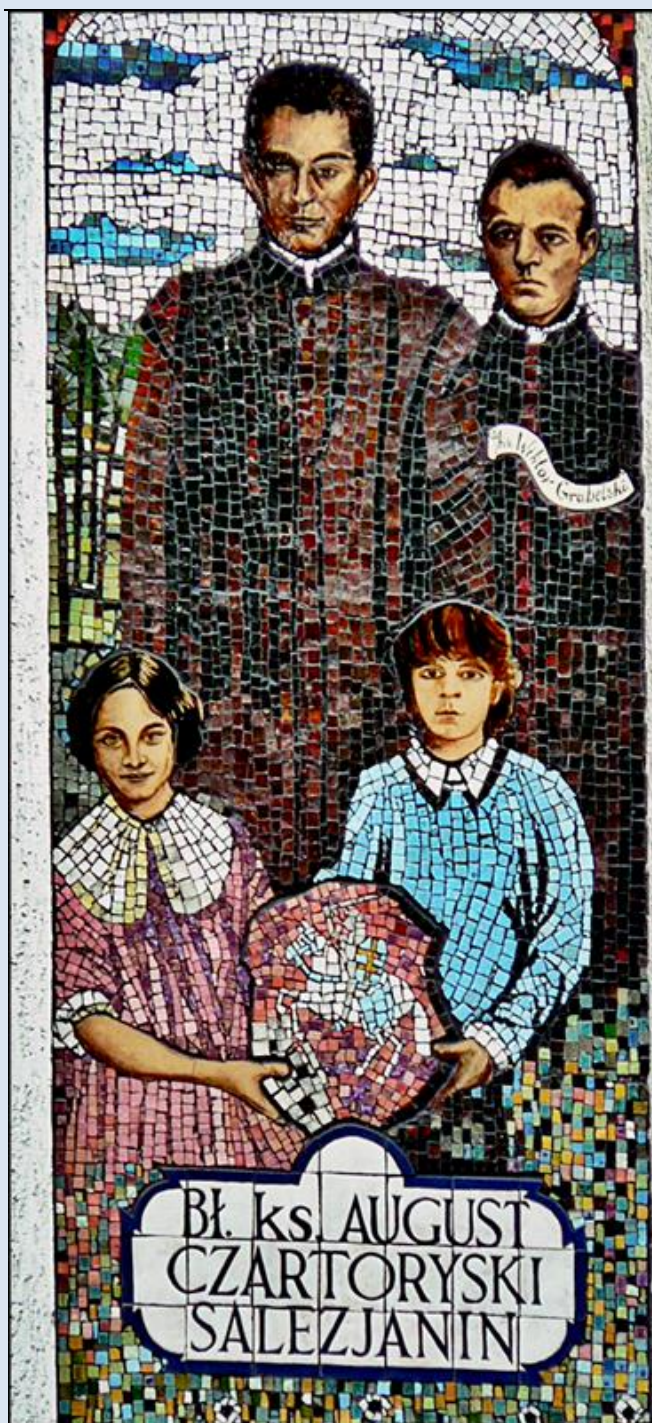

Bł. August Franciszek Czartoryski (1858-93) salezjanin; beatyfikowany w 2004 r.

Wrocław, moz. na budynku SDB- k. ko św. Michała Arch.

zob. [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2a.html)
[http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2a.html](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7a.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7a.html>

<https://www.brewiarz.pl/czytelnia/swieci/08-02e.php3>

August książę Czartoryski urodził się 2 sierpnia 1858 r. w Paryżu jako syn Władysława i księżnej Marii Amparo z Czartoryskich. W domu, z woli ojca, mówiono po polsku, zaś z konieczności mowę uzupełniano francuszczyzną, a wyjątkowo - językiem hiszpańskim. Dlatego August Czartoryski za swoją ojczyznę uważał zawsze Polskę. Młodość spędził zagranicą, częściowo w Polsce. Bawił też na dworze króla hiszpańskiego Alfonsa XII i wiele podróżował. W 1867 r. podczas wspólnego pobytu z rodziną Zamoy-skich, August przystąpił po raz pierwszy do spowiedzi św. Wkrótce udał się pierwszy raz do Polski na kilkumiesięczny pobyt do Sieniawy, gdzie były dobra rodowe. Po powrocie do Paryża podjął naukę w Liceum Karola Wielkiego. Po dwóch latach nauki przyjechał ponownie do Sieniawy oraz do Krasieczyna, a potem do Krakowa. Tutaj pobierał naukę indywidualnie.

Duży wpływ wywarł na niego jego wychowawca, św. Józef Kalinowski, ale najbardziej na jego przyszłość wpłynął św. ks. Jan Bosko, z którym August spotkał się w 1883 r. w Paryżu. W okresie kilku kolejnych lat książę August przeżywał, jak wskazują na to liczne dowody, tzw. ciemną noc ducha - swoiste oczyszczenie duszy, stan mistycznego obcowania z Bogiem, który jakby się ukrywał. Przed Wielkanocą 1887 r. książę odbył rekolekcje w oratorium w Turynie u ks. Bosko. Zdecydował się obrać drogę kapłaństwa w zgromadzeniu salezjańskim, mimo oporów, a nawet wyraźnej odmowy ze strony Założyciela, który uznawał, że nie jest to zgromadzenie dla księcia. Dopiero rozmowa z papieżem Leonem XIII zadecydowała o poparciu usilnych dążeń Augusta do wstąpienia do zgromadzenia.

Z powodu stwierdzonej gruźlicy, August miał kilka przerw w nauce. Mimo próśb i nalegań rodziny, odmówił opuszczenia klasztoru, bo uważał, że zakonnik powinien umierać w zakonie. Samodzielnie kontynuował studia teologiczne i przygotowywał się do święceń kapłańskich, które ostatecznie przyjął w prywatnej kaplicy 2 kwietnia 1892 r. w San Remo. Mszę św. prymicyjną odprawił następnego dnia w obecności kilku członków rodziny. Po wakacjach wyjechał na stałą placówkę do Alassio na włoskiej Riwierze. Tutaj zastała go śmierć, która przyszła 8 kwietnia 1893 r.

Zbieranie materiałów koniecznych do rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego oraz diecezjalny etap tego procesu trwały do 1927 r. W 1964 r. trumnę z ciałem ks. Augusta Czartoryskiego przeniesiono z Sieniawy do Przemyśla. 1 grudnia 1978 r. św. Jan Paweł II podpisał dekret o heroicznosci cnót Augusta Czartoryskiego - był to pierwszy dokument podpisany przez św. Jana Pawła II w Kongregacji ds. Świętych po jego wyborze na Stolicę Piotrową. W czerwcu 1989 r. miało miejsce cudowne uzdrowienie ks. Władysława Deca z Przemyśla, przypisywane wstawiennictwu nowego błogosławionego. Zostało ono dokładnie przebadane i zatwierdzone przez Kongregację ds. Świętych w 2003 r. Beatyfikacji Augusta Czartoryskiego dokonał św. Jan Paweł II w dniu 25 kwietnia 2004 r.

Oświęcim, Sankt. MB Wspomożenia Wiernych (zdj. pw)

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)